

شمارش معکوس الکاظمی برای جلسه پارلمان

زهره صفاری/ پارلمان عراق با حضور اکثریت نمایندگان خود اواخر هفته

برای اعطای رأی اعتماد به نخست‌وزیر مکلف و برطرف کردن بحران سیاسی این کشور تشکیل جلسه می‌دهد.

به گزارش شبکه خبری «الجزیره»، در شرایطی که «مصطفی الکاظمی» چهارشنبه گذشته و چند روز زودتر از پایان ضرب‌الاجل رئیس جمهوری عراق برای تشکیل کابینه برنامه‌ها و اساسی نامزدهای منتخب خود را برای پست‌های وزارتی تقدیم مجلس کرد، با توجه به اهمیت جلسه این هفته مجلس عراق، «محمد الحلبوسی»، رئیس پارلمان این کشور خواستار حضور همه نمایندگان در این جلسه شد.

براساس اعلام رسانه‌های عراقی، «الکاظمی» که با حمایت ائتلاف شیعه و کرد پس از کناره‌گیری «محمد علوی» برای احراز پست نخست‌وزیری برگزیده شد، در فهرست نامزدهای پیشنهادی‌اش برای کابینه آتی عراق، ۱۱ نماینده از احزاب شیعه، ۶ نماینده سنی، ۳ کرد و یک نماینده از گروه‌های اقلیت قرار داده است. «فاثل الفتلاوی»، نماینده ائتلاف الفتح در مجلس عراق گفت: «الکاظمی تحت فشار گروه‌های سیاسی قرار است کاندیداهای جدیدی را برای پست‌های وزارت اقتصاد و دفاع معرفی کند که این نامزدها پیش از جلسه پارلمان اعلام خواهند شد. به این ترتیب جلسه پارلمان نیز برای بررسی و رأی اعتماد به طرح‌های الکاظمی سه‌شنبه یا چهارشنبه این هفته برگزار می‌شود.»

شنیده‌ها از داخل عراق حکایت از حمایت حداکثری مجلس از کابینه پیشنهادی الکاظمی دارد اما در عین حال با توجه به سیاست متناقض نخست‌وزیر مکلف با اسلاف مستعفی خود، انتظافی‌پذیری او در برابر گروه‌های سیاسی برگ برنده او تا این مرحله بوده اما همین سیاست سبب شده، چند روز مانده به جلسه رأی اعتماد همچنان برای تخصیص سهمیه وزارتی بیشتر به برخی گروه‌ها جلسات متعددی داشته باشد.

در همین حال «ایسنا» به نقل از پایگاه شفق نیوز از ورود هیات اعزامی اربیل به بغداد خبر داد. دیار برورای نماینده حزب دموکراتیک اقلیم کردستان عراق گفت: «تقریباً تمامی گروه‌های سیاسی عراق برای رأی اعتماد به الکاظمی و کابینه‌اش توافق دارند اما موضع گروه‌های سیاسی کردستان به موضع گروه‌های شیعی بستگی دارد. اگر آنها موافقت کنند ما نیز حمایت می‌کنیم.» اما جریان حکمت باانتقاد از کابینه سهمیه‌ای الکاظمی، رأی اعتماد این گروه را به حل بحران بغداد-اربیل مشروط کرد. «اسعد المرشدی»، نماینده این جریان گفت: «نخست‌وزیر مکلف، پس از آنکه در مذاکره باتمام فراکسیون‌ها سهمیه وزارتی برای آنها در نظر گرفت برای خروج از بن‌بست سیاسی و خروج از بحران با استقبال از شروط آنها بویژه فتح و سائرون-حامیان اصلی الکاظمی-، در مسیر رأی اعتماد شرایط خوبی دارد اما ممکن است این سهمیه‌های آشکار تبعات منفی و مخالفت مردمی را در پی داشته باشد.»

دادگاه سر نوشت «نتانیاهو»

گروه جهان/ قضات دادگاه عالی اسرائیل دیروز با محور تعیین صلاحیت «بنیامین نتانیاهو» برای احراز پست نخست‌وزیری رژیم صهیونیستی تشکیل جلسه دادند.

به گزارش شبکه خبری «الجزیره»، حدود دو هفته پس از توافق تاریخی «نتانیاهو» با رفیق دیرینه‌اش «بنی گانتس» برای تشکیل دولت ائتلافی که تضمین نداوم ۱۸ ماهه نخست‌وزیری نتانیاهو به شمار می‌رفت، صدها نفر از مردم اسرائیل به پا خاسته و به نخست‌وزیری دوباره سیاستمداری با جرایم فساد و رشوه اعتراض کردند. این اعتراضات در دو روز گذشته نیز در اطراف ساختمان دادگاه عالی برگزار شد و مردم معترض با در دست داشتن تصویر مشترک سران ائتلاف اخیر خواستار پایان آن بودند.

«استر حیوت»، قاضی عالی دادگاه رژیم صهیونیستی که به همراه ۱۱ قاضی ماسک پوش مسئول برگزاری این دادگاه بود، گفت: «امروز (یکشنبه) ما موضوع عدم صلاحیت نتانیاهو و واگذاری مسئولیت تشکیل دولت به کنسب را بررسی می‌کنیم و فردا (دوشنبه) مفاد توافقنامه ائتلاف مورد بحث قرار می‌گیرد.»

«نتانیاهو» در حالی پس از سه دوره انتخابات بی نتیجه برای حفظ جایگاه نخست‌وزیری پای میز مذاکره با رهبر حزب آب و سفیدها نشست که پرونده او با اتهامات فساد و رشوه باز است، و تنها به‌دلیل شیوع کرونا بررشی آن به اواسط این ماه موکول شده است. با وجود این شرایط دادستان اسرائیل مدارک را برای اعلام عدم صلاحیت نتانیاهو کافی نمی‌داند؛ واکتشی که پیش‌تر نیز توسط تحلیلگران اسرائیلی پیش‌بینی شده بود: «با وجودی که طبق قوانین اسرائیل نخست‌وزیر با جرایم کفری نمی‌تواند تا تعیین حکم دادگاه، قدرت را در دست گیرد اما بعید به نظر می‌رسد که قضات، نتانیاهو را محکوم کنند.»

خاور میانه

۸ کارشناس جهانی از وضعیت آینده جوامع پشوری سخن گفتند

پرسه در خیابان‌های پسا کرونا

وصال روحانی
مرجم

شهرها همیشه در مرکز بحران‌های بین‌المللی قرار داشته‌اند و در مورد بیماری کرونا نیز استثنایی از این قاعده مشاهده نمی‌شود. مرکزهای ترنن نقطه در این ارتباط نیویورک بود که شهری بی‌قاعده و لجام‌گسیخته است ولی ویروسی که از شهری واقع در ایالت ووهان چین نضج گرفت و جهان را سرنوگوب کرد، از کمتر شهر قابل ذکری طی چهار ماه و نیم اخیر غافل مانده است. نگاه کارشناسان به شرایط فعلی و آینده این شهر و واجد نکاتی جالب است. «فانگ افرو» به‌همین دلیل به سراغ شماری از کارشناسان جهانی رفته که نظرات ۸ نفر از آنان را می‌خوانید.

شهرها ادامه حیات خواهند داد

کرونا جولان اندوهباری در جهان داده اما شکی نیست که شهرهای بزرگ از این مهلکه خواهند جست. این یک قاعده دیرپاست که جوامع همیشه دفع خطر کرده و از نو سرپا ایستاده و از ظلمات به سوی روشنایی برگشته‌اند. آنفلانزای اسپانیایی در سال ۱۹۱۸ بیش از ۵۰ میلیون نفر را در سطح جهان به کام مرگ کشید اما وقتی عمرش به سر رسید، لندن و پاریس از نو شکفتند و نیویورک هم به تلاوی تازه‌ای رسید. اگر شهرهای بزرگ مورد استقبال بیشتر مردم قرار می‌گیرند، به سبب در برداشتن فرصت‌های بیشتر و بهتر شغلی است اما تاوانی که می‌پردازند بالاتر رفتن نمودارهای مرگ‌شان در پی اپیدمی‌ها است. جالب‌تر اینکه سایر عوامل مرگ و میر از صدمات بیشتری در قیاس با اپیدمی‌های مرگ‌بار به شهرهای بزرگ وارد کر کرده‌اند. توسعه بیش از حد شهرها و حومه‌های آنها و تلاشی که شرکت‌ها و مؤسسات برای جذب هرچه‌بیشتر نیروهای شهرستانی انجام می‌دهند، بسیار مضرت‌رو و دیرپاتر از ویروس کرونا است که می‌آید و می‌زند و می‌رود.

فرصتی برای ساختن الگوهای بهتر

اگر کرونا در حال برچیدن پرساوت بسیاری از آیین‌ها و شغل‌ها است، لاقل این دلخوشی برای بشر وجود دارد که پس از فروخوابیدن این غائله می‌توان شهرهای بزرگ و حتی کوچک و آیین زندگی و مدل‌های اقتصادی جاری در آنها را به‌گونه‌ای تازه تنظیم و بازسازی کرد. اما از این به‌بعد باید انتظار داشت، فاصله‌گذاری‌های فردی و گروهی در شهرها و مشاغل و در دل زندگی خانواده‌ها به یک اصل و اجبار تبدیل شود. کرونا در عین وارد کردن ضربات گشنده به انسان‌ها ظرفیت و میزان توانایی شهرداری‌ها و فرمانداری‌ها را هم به‌بوته نقدی تازه گذاشت و این فرصت را پدید آورد که نقشه‌کش‌های کلان و طراحان بزرگ در پی تأمین الگوهایی از زندگی‌های اجتماعی باشند که با وزش نسیم سرد کروناهای بعدی این چنین در هم کوبیده نشوند. این یک جبر غیرقابل اجتناب است که یا با الگوها و مدل‌های تازه و مفید و ایمن زندگی خواهید کرد یا کروناهای بعدی شما را با خاک یکسان خواهند کرد.

به اوایل قرن بیستم بازمی‌گردیم

سال‌ها است که افراد جوان و جاه‌طلب برای کسب مشاغل بهتر و بالا رفتن از نردبان ترقی به شهرهای بزرگ روی می‌آورند. اما حالا بویژه پس از رزه مرگبار کرونا شهرها و تمدن‌ها، فرصت‌های صنعتی فوق تبدیل به کایوس شده‌اند و ساکنان شهرهای کوچک لزوم دور ماندن از آن را با تمام وجود حس می‌کنند. بالا رفتن آگاهی‌های مردم از ادوات و فاکتورهای بسط بیماری‌هایی مثل کرونا آنها را مقابل این بیماری را قسمتی بیمه می‌کند اما ضرر آن به ترس افتادن مفرط و فاصله گرفتن فزون‌تر مردم از زندگی‌های شهری و مدرن رویکرد مجدد به آیین‌های سنتی است که زندگی سراسر تکنولوژیک فعلی در جهان با آن نسخینی ندارد. برای چه چیزی و هر دستاوردی باید تاوانی داد اما تاوان مرتبط با کرونا بیش از حد وحشتناک است. چه چیزی از این ترسناک‌تر که پس از سال‌ها طراحی و معماری زندگی‌های نوین در حال طراحی الگوهایی بسیار کوچک‌تر اما ظاهراً ایمن‌تر هستیم که ما را به اوایل قرن بیستم باز خواهد گرداند.

شهر نشینی‌های ارزان در مواجهه با مرگ

حتی پس از کرونا هم شهرها و شهرنشینی جزئی ثابت از زندگی بشر خواهند ماند ولی تغییراتی در هرم زندگی و در مشاغل جاری در آنها روی خواهد داد زیرا اپیدمی اخیر نشان داد که پایه‌های زندگی در این شهرها سست و نگاه‌ها بیش از حد سهل انگارانه است. چه کسی در امریکا فکر می‌کرد نیویورک این طور ملغبه دست کرونا و به یک قتلگاه بزرگ تبدیل شود اما حقیقت آن است که طراحان زندگی‌های به اصطلاح نوین شهری برای نیویورک چیزی ایمن‌تر و بهتر از این را در نظر نگرفته بودند. برخی می‌گویند کم‌و زیاد شدن جمعیت شهرهای بزرگ در امریکا و اروپا فقط محصول عملکرد اپیدمی‌ها نیست و رونق یا کساد اقتصادی هم سبب‌ساز این فرآیندها بوده‌اند. برای مثال جمعیت منهنن سال ۱۹۲۰ حدود ۲/۵ میلیون نفر بود و در سال ۱۹۷۰ به ۷/۵ میلیون نفر رسید و اینک ۷۳ میلیونی است. اما در همین منهنن طی ماه‌های اخیر آدم‌های مشهور و سینماگران و تاجران برای خرید کوچک‌ترین امنیت بهداشتی هم مشکل داشته‌اند زیرا مشکل شان دیگر با پول حل نمی‌شود.

ریچارد فلوریدا
استاد رشته مدیریت
در دانشگاه تورنتو

رابرت موگا
پنیاگذار انستیتوی
تحقیقاتی ایگار اپه

ریبکا کانتز
استاد رشته بهداشت
و امنیت جهانی در
دانشگاه جورج تاون

جوئل کوئکین
استادیار دانشگاه
چاپمن

عواقب تلخ شهرنشینی‌های بی تدبیر

ادوارد کلسر
استاد رشته اقتصاد
در دانشگاه هاروارد

قبل از ظهور هولناک «کویید۱۹» ما در این اندیشه بودیم که چگونه جامعه‌مان را برای روایات وار شدن هرچه بیشتر مهیا کنیم اما حالا با بازگشت به اصل خویش می‌پرسیم چرا علمی که روایات‌ها را ساخته، قادر به محافظت جوامع در قبال بیماری‌ها نیست و حتی یک واکسن مؤثر هم برای کرونا پیدا نمی‌کنند. در قرن بیستم فرصت‌های شغلی از درون مزارع و فضاهای طبیعی روستاها به درون عمارات برج و بارو وار شهرهای بزرگ انتقال یافت. اما امروز فقط بیش از ۳۰ میلیون نفر بیکار یا معلق شده‌اند و بنابراین باید پرسید آیا هجوم به‌سمت شهرها تدبیری فریبنده و بی‌پایه نبوده است. اگر کرونا و کروناها هرچه سریع‌تر برچیده نشوند بسیاری از شغل‌ها یا فلسفه وجودی خویش را از دست می‌دهند یا با ۱۹۰ تا ۲۰ درصد از ظرفیت قبلی خویش به یک زندگی پنهانی روی خواهند آورد. ضمن آنکه این تصور که اگر روی مبارزه با امثال کرونا سرمایه‌گذاری عظیم‌تر و هوشمندانه‌تری انجام دهیم روزگاری مشاغل فوق بهتر می‌شود فقط یک آرزومندی صرف است.

در حسرت لذت‌های کوچک زندگی شهری

تا دیروز برای مردم عادی بود که به فست‌فودها بروند و هات‌داگ یا پیتزا بخورند و از بهداشتی نبودن آن لذت ببرند(!) اما امروز پس از بارها شستن و پختن یک غذا در نهان‌خانه خوشب و پشت درهای بسته حتی یک دهم لذت آن غذاهای فوری و نه چندان خوش‌طعم خیابانی را هم زیر زبان خود حس نمی‌کنند. زیرا کرونا مفهوم زندگی‌ها را به شکل بسیار تلخی عوض کرده است. شکی نیست که پس از فروکش کردن غائله اخیر بسیاری از رستوران‌ها و مغازه‌های کوچک و محبوب محل زیست ما یا برای همیشه بسته شده یا تغییر کاربری خواهند داد و ما در حسرت‌شان خواهیم ماند اما ادامه بقای ما وابسته به نوع برخورد علمی‌مان با وقایع است. قبلاً وقتی در تراموا و مترو از ایستگاهی به ایستگاهی دیگر می‌رفتید به عواقب آن فکر نمی‌کردید اما امروز استفاده از حمل‌ونقل عمومی حالت قمار یا مرگ را پیدا کرده و نمی‌دانید آیا این آخرین سفر درون شهری شماست یا خیر.

مقدمه‌ای برای احتیاط بیشتر در قرن‌های بعدی

حدود ۹۵ درصد مبتلایان و قربانیان «کویید۱۹» در جوامع شهری و در بلوای زندگی‌های درهم پیچیده می‌ریسته‌اند و اسیر بی احتیاطی‌های حاکم بر این جوامع شده‌اند که بیشتر «مدرنسیم» نامیده می‌شد و حالا «دانانی» توصیف می‌شود. خیلی‌ها بر این باور بودند که ساز و کارهای موفق مقابله‌ای با کرونا در شهرهای بزرگ‌تر و دارای بودجه‌های بیشتر مهیاتر است اما اتفاقات اخیر خلاف این را نشان داده و شهرهای کوچک‌تر به سبب ایمنی ترده‌ها و پاکتر بودن روابط آسیب‌پذیری کمتری داشته‌اند و این نکته به اثبات رسیده که در هزارانوی شهرهای بزرگ امکان و احتمال رشد اپیدمی‌های مرگ‌آفرین بسیار بیشتر از جوامع روستایی و مناطق حومه‌ای شهرهای بی‌درو پیکر است. از این پس باید جوامعی را تعریف کرد که در آن انسان‌ها در عین زندگی خوش در کنار یکدیگر فاصله‌گذاری‌های بهداشتی و امنیتی لازم را هم رعایت کنند. این چیزی نیست که بتوانید انتخابش کنید بلکه یک الزام غیرقابل گریز در ادامه قرن بیست‌ویکم و مقدمه‌ای با احتیاط‌های فزون‌تر برای اعصار بعدی است.

زندگی‌ها از نو تعریف می‌شوند

برون‌رفت از مشکلات عظیم فعلی مرتبط با کرونا به شیوه‌هایی برمی‌گردد که برای ایمن‌سازی محیط زندگی‌مان و بویژه منزه کردن شهرهای خود در پیش می‌گیریم. اگر قواعد زندگی‌های شهری خود را از نو تعریف نکنیم، با وزش کروناهای بعدی به فجایعی خواهیم رسید که کره خاکی هرگز به خود ندیده‌است. نمی‌توان در شهرها با قواعد و آیین‌های فعلی، هم زندگی‌هایی را داشت که ایمن باشند و هم در مصادر و مشاغلی نشست که پول از آنها ببارد. وضعیت اسفبار فعلی دنیا گویای این امر است که پروتکل‌های بهداشتی اگر چه فقط در ماه‌های اخیر رونق یافته و فلسفه وجودی‌شان حس شده اما بعید است بزودی از زندگی ما رخت ببرندند زیرا هم ترس شدید ناشی از کرونا در وجود ما ریشه دوانده و هم اطمینانی در دست نیست که ویروس بعدی و طوفان مرتبط با آن در راه نباشد. این یک واقعیت است که شهرهای بزرگ پس از آرام شدن گردباد کرونا زنده خواهند ماند اما بستگی به این دارد که ما چه معنایی از زنده بودن در نقض خود داریم.

جانت صدیق خان
استاد طراحی ارشد
تهاد امنیتی «شرکای
پلوسبرگ»

یک روز پس از پایان شایعه‌ها درباره مرگ کیم جونگ اون

مرز دو کره صحنه تبادل آتش شد

سیم خاردار و تله‌هایی برای تانک‌ها و نیروهای نظامی پرتعداد در هر دو طرف حفاظت می‌شود. در اواخر سال ۲۰۱۸ دو کره برای احراز حسن نیت و برداشتن گام‌های جدی برای صلح برخی از پست‌های مرزی این منطقه را حذف کردند و شروع به مین زدایی کردند اما اتفاقاً روز یکشنبه با اینکه تلفاتی نداشت، این نگرانی را به وجود آورد که گام‌های مثبت برداشته شده، از بین برود و تنش‌ها بین دو کره دوباره آغاز شود.

■ **تاریخ رویارویی مستقیم دو کره**

دو کره بارها و بارها درگیر جنگ و تنش مستقیم با هم شده‌اند که مهم‌ترین آنها عبارتند از: درگیری دریایی دو کره در جزیره یونپیونگ در ۱۵ ژوئن ۱۹۹۹ که کره شمالی حدود ۵۰ تلفات داشت. غرق شدن رزمناو شئونان کره جنوبی و کشته شدن ۴۶ ملوان این کشور که گفته شد زیردریایی کره شمالی عامل این حادثه بوده است در تاریخ ۲۶ مارس ۲۰۱۰. کره شمالی در تاریخ ۲۳ نوامبر ۲۰۱۰ حدود ۱۷۰ خمپاره به سوی جزیره یونپیونگ شلیک کرد که نخستین حمله به یک منطقه شهری پس از غیرنظامی کشته شدند و کره جنوبی جنگ دو کره بود و ۴ نفر از جمله دو غیرنظامی کشته شدند و کره جنوبی هم با آتش پاسخ این حمله را داد. در ۲۰ آگوست ۲۰۱۵ دو کره در مرز با هم تبادل آتش کردند.

کره شمالی در منطقه‌ای که تیراندازی رخ داده بدون هیچ نگرانی ای به کار کشت و زرع خود ادامه دادند و ارتش کره شمالی هم هیچ فعالیت مشکوکی نداشت که نشان دهد قصد انجام اقدامات تحریک آمیز بعدی را دارد. روز یکشنبه پس از مبادله آتش، کره جنوبی به کره شمالی یک پیام ارسال کرد و خواستار پرهیز پیونگ یانگ از افزایش تنش‌های مرزی شد اما کره شمالی به این پیام پاسخ نداد. پس از جنگ کره در سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۳ کره شبه جزیره کره به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم شد و یک منطقه مرزی غیرنظامی شده به طول ۲۴۸ کیلومتر وعمق ۴ کیلومتر بین دو کره ایجاد شد. اما این منطقه برخلاف نامش بشدت نظامی است و پیش‌بینی شده بیش از دو میلیون مین در این منطقه کار گذاشته شده باشد و این منطقه با

تیراندازی همدارآمیز به دو موقعیت کره شمالی انجام داد که هیچ کدام از این تیراندازی‌ها منجر به تلفات نشد. رسانه‌های کره شمالی اما درباره این تبادل آتش سکوت کردند. با این حال به عقیده برخی از تحلیلگران، بعید است این مبادله آتش مرزی با واکنش‌های جدی‌تر دو طرف مواجه شود و به رویارویی نظامی بینجامد زیرا دو طرف تمایلی به ورود به جنگ تازه ندارند و به گفته یک مقام وزارت دفاع کره جنوبی که خواسته نامش فاش شود، کره شمالی تیراندازی به سوی نیروهای مرزی همسایه جنوبی تنها می‌خواسته ارزیابی کند که آیا سنول علاقه و انگیزه‌ای برای رویارویی دارد یا خیر. به گفته این مقام وزارت دفاع کره جنوبی، جدیت این تیراندازی‌ها برای دو طرف آنقدر کم بوده که روز یکشنبه کشاورزان مرزی